

Aksel Larsens manifesttale

Taler

Aksel Larsen
Formand for Danmarks
Kommunistisk Parti

Dato

1. juli 1940

Som følge af kapitalisme og udbytning, som følge af mange års forfejlet politik og som følge af krigen og den deraf fremkaldte besættelse af vort land ved fremmed militærmagt er der opstået en situation, som kan blive katastrofal for store dele af folket, og som sætter spørgsmålet om Danmarks »være eller ikke være« som selvstændigt land på historiens dagsorden. Af det danske folks holdning og af dets bevidste handling afhænger såvel folkets som landets skæbne for en lang fremtid.

Følgerne for folket mærkes foreløbig gennem udenrigshandelens delvise sammenbrud, gennem meget stærkt indskrænkede råvaretilførsler og den deraf følgende varemangel, restriktioner og arbejdsløshed. Endvidere gennem prisstigningerne, omsætningskatten og de andre skatter, nedskæringen af de sociale ydelser og den begyndende ødelæggelse af et hundredes sociale lovgivning. Ved lov er lønreduktioner gennemført, kontingenterne til arbejdsløsheds-kasserne stiger stadig. Arbejdsfordelingen nedsætter arbejderne ugeførtjeneste, og lønskatten pålægger dem ekstra byrder til arbejdsløshedsforsorgen. Fagbevægelsen umyndiggøres ved lov, og det politiske liv »mørklægges« ved regeringsdekreter.

Overklassen derimod beholder sine rigdomme og sin magtstilling ubeskåret.

”Udbyttebegrænsningen” gælder kun på papiret. Hvert ønske fra det store

landbrug imødekommes, og i stedet for at afhjælpe foderstofmangelen for husmændene sætter man nu kornprisen kraftigt i vejret.

Regeringsflertallet er udleveret til reaktionen og højfinansens gennem to regeringsomdannelse. Under påstand om, at dette er en ”dansk national samling”, har fem rigsdagspartier dannet en principiøs regeringskoalition, medens endnu mere reaktionære kræfter finder sammen for om muligt at udnytte den ved besættelsen skabte situation til at fremme deres lyssky, udanske og folkefjendtlige planer.

Med fuld ret stiller folket da spørgsmålet: var alt dette nødvendigt? Var da det sidste hundredårs økonomiske, politiske og sociale fremskridt bygget i den grad på sand, at de skulle falde i første storm? Var da Danmark et så svagt og fattigt samfund, at ”9. april” kunne hidføre en økonomisk katastrofe?

Var den udvikling, som krigen gav fart, uundgåelig?

Vi kommunister svarer: Nej! Alt tyder på, at hvis der var ført en udenrigspolitik udelukkende i Danmarks og ikke i imperialisternes interesse, så kunne besættelsen være undgået. Hvis man - som vi kommunister gennem en årrække har foreslået - i tide havde taget fat på en omlægning af Danmarks landbrug og folkehusholdning, så kunne afbrydelsen af vor handel vesterud ikke få katastrofale følger. Hvis ikke - som nu - statsmagtens kræfter koncentrerer om at beskytte velhaverne og bevare overklassens privilegerede økonomiske stilling, så behøver ikke en tøddel af de sociale og politiske fremskridt at opgives!

Men også som situationen er i dag, findes der en udvej af vanskelighederne, en fremtid for vort land og folk.

Hvad er i dag nødvendigt for det danske folk?

Hvad bør være hensigten og målet for dansk politik?

For det første: Klar og åben erkendelse af situationen, dennes vanskeligheder og muligheder. Erkendelse af hidtidige fejl i udenrigspolitik som indenrigspolitik og vilje til hensynsløst at likvidere dem.

For det andet: Øjeblikkelig omlægning af vor folkehusholdning, vor produktion, vore, erhvervs- og finansforhold efter situationens muligheder og hensynet til folkets tarv. Dette vil sige:

Nedskrivning af nationalformuen til dens reelle værdi, så det arbejdende folk ikke fortsat skal forrente kapitalisternes oppustede papirværdier.

Kraftig bremsning af enhver form for udbytning, såvel gennem lønslaveri og renteslaveri som gennem vareåger 0.1. Indgreb mod enhver form for spekulation til skade for folket.

Omlægning af landbruget til at blive mest mulig selvforsynende med foderstoffer. En forudsætning herfor er, at de tyngende gælds- og rentebyrder skæres ned.

Planmæssig organisering af råstoffordeling, af import og produktion.

Offentlig kontrol med vareomsætning og alle dispositioner af økonomisk art.

Bankerne stilles i erhvervslivets tjeneste og sættes helt under samfundets kontrol.

Hurtige og resolute forhandlinger til ordning af vor vareomsætning med Tyskland, Skandinavien, Mellemeuropa, de baltiske lande og ikke mindst med Sovjetunionen, hvorved der kan skaffes os tilstrækkelige tilførsler af nødvendige råstoffer og sikres os afsætning af vore eksportprodukter.

For det tredje: Fuld udnyttelse af de muligheder, en sådan erhvervsøkonomisk politik giver for at komme arbejdsløsheden til livs: Dette kan og skal gøres uden tvangsarbejde og uden halvering af arbejdsugen. Danmark har arbejde nok, der trænger til at blive gjort.

For det fjerde: Pulterkammerrydning på statsbudgettet og kommunernes budgetter, så udgifterne skæres ned. Ophævelse af omsætningsskatterne. Midlertidigt moratorium for kriseramte erhvervsdrivende og personer.

For det femte: Ingen indskrænkninger i folkets politiske frihed eller dets demokratiske ret til at gøre sin indflydelse på statsstyret gældende. Absolut foreningsfrihed for demokratiske organisationer.

For det sjette: Alvorlig indgriben mod de reaktionære, lovstridige og til dels landsforræderiske sammensværgelser mod folkets frihed, dets rettigheder og levestandard og mod vor nationale uafhængighed.

Hvem skal gennemføre denne politik? Det skal en regering, som ikke tænker på Englands eller andre stormagters, men på Danmarks interesser, og som vil varetage folkets og ikke overklassens interesser.

Det skal en regering, som ikke vil skære ned på den sociale lovgivning og sætte folket på sulteration og tvangsarbejde, men som vil nedskære kapitalisternes profit og sætte kravet om social retfærdighed i højsædet.

Det er en sådan regering, vi trænger til. En sådan regering vil blive hilst velkommen af den altovervejende del af det danske folk. Men folket kan ikke bruge en "samlingsregering", som er dannet ved hemmelige forhandlinger mellem de korrupte partispidser, højfinans og kongemagten. Folket kan ikke bruge en regering bestående af 3 gårdejere, 2 proprietærer, 1 mangemillionær, 1 skattedirektør, 1 fhv. smedeformand, 1 konservativ partisekretær, 1 direktør og 1 statsadvokat under Staunings forsæde og med en principløs partikoalition til støtte.

Hvorledes skal folkets regering dannes?

Den skal bestå af virkelige repræsentanter for det arbejdende danske folk og bør dannes ved direkte medvirken af dets organisationer, fagforeninger, landbrugsorganisationer, fiskerforeninger, kooperation osv. Den skal stille sig

under folkets offentlige kontrol og handle i dets interesse.

Kun en regering med en sådan basis, en sådan sammensætning og en sådan politik vil virkelig kunne varetage Danmarks og det danske folks sande nationale interesser og skabe forudsætningerne for ved freden at genvinde vor fulde frihed og nationale selvstændighed.

Vi henvender os særlig til arbejderklassen: Vi opfordrer jer, kammerater, som har båret to menneskealdres politiske og sociale udvikling frem i vort land, og som er sammensluttet i dets største og stærkeste organisationer, i fagforeningerne, til at forstå ansvaret og mulighederne i denne skæbnetime.

Socialdemokratiets lederklike har opgivet alle principper og enhver antydning af selvstændig politik. De har udleveret regeringsflertallet og lagt navn til den mest gemene og brutale nedskæringslovgivning, Danmarks arbejdere har været ude for. De har udnyttet deres indflydelse over fagforbundenes ledelse til foreløbig at hindre, at fagbevægelsens mægtige altbesejrende kraft sættes ind til forsvar for arbejderklassens interesser og folkets sag.

Sådanne "ledere" og en sådan politik har dansk arbejderbevægelse ikke fortjent. Hele deres rolle inden for arbejderne organisationer består i dag i at hindre disse i at bruge deres styrke i medlemmernes interesse. De har simpelthen afgørende spillet fallit. De har nu kun een eneste historisk opgave igen: at forsvinde!

Gør op og rens ud! Gør i arbejderbevægelsen op med HIPA-folkene, hvis »politiske visdom« i dag sammenfattes i opfordringer til at undgå, at andre foretager nedskæringerne - ved selv at foretage dem! Som billedlig talt opfordrer arbejderbevægelsen til at søge at redde livet - ved at begå selvmord! Rens ud i

organisationerne og sørg for at have ledere og tillidsmænd, som vil varetage jeres interesser og ikke vil gå den reaktionære sammenskuds-regerings ærinde.

Når Danmarks arbejdere står sammen, når de kender deres uhyre kraft og bruger deres faglige organisationer efter disses hensigt, da kan de i spidsen for hele det arbejdende folk knuse enhver modstand og føre en politik til gavn for folk og land.

Vi stiller hele vor kraft i denne sags tjeneste og erklærer, at vi kun har eet mål: Danmarks og det danske folks økonomiske, politiske og nationale frihed - kun een hensigt med vort arbejde: at forene det arbejdende folk til fælles kamp for fælles sag!

Vi ved, at der er en vej frem! Vi ved, at sejren kan vindes, når vi løfter i flok!
Derfor: Til arbejdet!

For folket og Danmark!

Tags

Danmarks Kommunistiske Parti, Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/for-folket-og-danmark>